

Galerijní noviny

Úvodem

Milí a vážení, zřejmě žádná z událostí v celém roce neumí dát do pozorů všechny milovníky i odpůrce svátků, tak jako Vánoce. Někdo se zuby nehty brání jim propadnout a někdo, jako například já, si jejich příchod užívá co nejdéle a nejintenzivněji. K vánočním svátkům patří zdobení bytu, pouštění koled, pečení cukroví a nejružnější společenská setkání i nakupování dáreků pro přátele a rodinu. Někdo tomu říká předvánoční shon, někdo to celé nazývá krásnou vánoční náladou začínající již v listopadu.

Je úplně jedno, zda si domů dáme jednu ozdobenou větvíčku anebo strom, ze kterého vyskakují veverka a zlatá hvězda se zarývá až do stropu. Ať si tyto svátky každý užije po svém. Byla by však škoda, kdybychom o ně z jakéhokoli důvodu přišli. A protože já jsem velkým milovníkem Vánoc, čekejte opravdu bohatý program v galerii a speciální nabídku v kavárně. Během listopadu a prosince zahájíme krásnou vánoční výstavu, z kurzu akvarelu si odnesete vlastnoručně namalované vánoční přání, vybrat si můžete jeden anebo rovnou všechny adventní i vánoční koncerty a opět se můžete zúčastnit dalšího ročníku „Vánoční přání“ pro naše nejstarší spoluobčany. Celý program najdete uvnitř čísla, naladte se tak na tu správnou slavnostní vlnu s námi.

Nechte úklid úklidem, ten nám stejně nikam neuteče a přijďte se zrelaxovat. Anebo načerpat inspiraci na vyzdobení vašeho pokoje, bytu či celého domu. Jak vidíte, Vánoce si lze užít vrchovatě a v Zeleném Domě k tomu máte bezpočet příležitostí. Ať již přijdete jen tak posedět s přáteli, porozhlédnout se po dárcích, které si odnesete již zabalené a připravené pod stromeček nebo zajdete na některou z našich vánočních akcí, vždy si užijete krásnou a pohodovou atmosféru s přáteli nebo rodinou. Těšíme se na vás. M.M

Café Galerie Zelený Dům, dvojčíslo č. 11-12/2023 – listopad/prosinec, vychází 5. 11. 2023. Vydává Martina Machalíčková, adresa: Ujezd nad Lesy, Třebětínská 591, 19016, IČO: 16166779, DIČ: CZ 7357020011, příjem inzerce: galerie@cafegaleriezeleenydum.cz, grafická úprava Barbora Schiffmannová, tisk Betis spol. s r.o., Novosibírská 671, Ujezd nad Lesy, 19016, náklad 4200 ks, uzávěrka příštího čísla 15. 12. 2023, MK ČR E 24061. Vydáváno bez dotací a finančních příspěvků. Náklady spojené s přípravou, tiskem a distribucí jsou plně hrazeny Café Galerie Zelený Dům.

café
ZELENÝ DŮM

Galerie

otevírací doba

úterý až neděle otevřeno
od 9:00 do 19:00 hodin

V sobotu 23.12. je otevřeno od 9:00 do 11:00 hodin pro vyzvednutí objednaných dortů. Během vánočních svátků máme zavřeno. Znovu otevíráme v úterý 2.1.2024.

kontakt

kavárna – 608 943 568
rezervace na akce, rezervace míst, objednávky celých dortů a většího množství zákusků

galerie – 774 555 258
v případě zájmu o koupi obrazu, či konzultace mě neváhejte kontaktovat
v době otevíracích hodin

najdete nás

www.cafegaleriezeleenydum.cz
galerie@cafegaleriezeleenydum.cz
Instagram: Café Galerie Zelený Dům
Fb: Café Galerie Zelený Dům

Svařáček

Přes léto upadá v zapomnění. Není divu. Nejlepší je horký a to k létu jaksi nejde. Jakmile se však začne dřív stmívat a večery lákají k posezení venku jen s teplým plédem, od úst jde pára a nos studí, rázem se objeví. Jeho chuť i vůně se sami připomenou. Svařené víno, které neodmyslitelně k chladným dnům patří. Svůj recept na svařené víno jistě máte každý, od podzimu ho najdeme na každém nápojovém lístku. Proč ho máme tak rádi? V čem je tak výjimečný?

Svařák z červeného vína nepatří mezi novodobé nápoje, již ve starověkém Římě na jeho lahodnou chuť a léčebné účinky nedali dopustit. Italové mají spaghetti, Vídeň má řízek, Francie Foie Gras. Čí je ale svařené víno? Nikdo si ho nenárokuje, tak jako třeba vyhlášený dezert Pavlova. O ní vedou při Australané s Novým Zélandem už roky. O svařák nikdo, ačkoli ho všichni v lehkých obměnách a pod různými názvy milují. Jednoduše, berme tento nápoj jako takové světové dědictví. Sic jeho recept již něco pamatuje, složení je víceméně stejné dodnes. Červené víno, koření jako hřebíček, skořice, badyán, či anýz, plátek pomeranče, či citronu a taky trochu cukru na vyvážení chutí. Čím déle se koření „louhuje“, tím je víno aromatictější a jeho léčebné účinky výraznější. Není divu, že se na něco tak dobrého v průběhu stovek let nezapomnělo.

Horký svařák rychle prohřeje při prochladnutí. Pro hřejivé účinky a obsah tříslovin je vřele doporučován při nachlazení. I samotné kvalitní víno má na zdraví příznivý vliv. Prokázáno jsou jeho antiseptické účinky, rozšiřuje cévy a proto je skvělou prevencí kardiovaskulárních onemocnění, působí proti chudokrevnosti, posiluje imunitní systém. Již jeho vůně zlepšuje náladu, podporuje trávení a chuť k jídlu. Současné výzkumy prokazují zásadní vliv přírodního antioxidantu resveratrolu na zpomalení změny DNA. Jiné studie prokázaly, že lidem ve středním množství konzumujícím víno hrozí menší riziko postižení demencí a Alzheimerovou chorobou. Zařaďte proto dobrý svařáček do své prevence proti podzimním a zimním neduhům stejně jako třeba saunu, cvičení, dlouhé procházky nebo dobré jídlo. A protože nám jde jen o vaše blaho, je naše vyhlášené svařené víno opět stálou podzimní nabídkou. Letošní zimní sezónu ochutnáte i svařáček z vína bílého. Přijďte ochutnat. M.M.

Vánoční výstava

Letošní „Vánoční výstava“ oproti minulým rokům začne již v listopadu. Zahájíme ji ve čtvrtek 9.11. a to výjimečně od 17:00 hodin. Krásnou vánoční atmosféru této výstavy dokreslí vyhlášený flašinetář Jan Bondra, který bude své melodie hrát již od páté hodiny. Přijďte si je poslechnout ze starobylého flašinetu, se kterým pan Bondra sklízí úspěchy po celé Evropě. Oproti jiným vernisážím bude jako welcome drink připravené svařené víno, které k zimnímu období neodmyslitelně patří. Samozřejmě i letos budou přítomni někteří z vystavujících výtvarníků.

A kdo že bude vystavovat? Jedním z nej-očekávanějších výtvarníků je zcela jistě Jiří Chadima, který letos oslavil úžasných sto let. Od výroční červencové výstavy potřeboval trochu více času na odpočinek a regeneraci, ale teď již opět maluje a já pevně věřím, že vás tentokrát nezklamu a obrazy od tohoto malíře na výstavě budou. Jak mi pan Chadima řekl, má jen tři galerie kam své obrazy dává, včetně té naší, ale až to bude, tak to bude. Popřejme mu tedy spoustu energie a zdraví a těšme se, že tentokrát to vyjde. Své obrazy taktéž vystaví Daniela Benešová, jedna z posledních žijících žaček Emila Filly. I od ní se mi do rukou stále dostávají nové a nové obrazy. Nám přislíbila i nějakou z jejích famózních zimních kompozic. Od ak. mal. Milana Martince mimo jiné uvidíte velké plátno z jeho rodného podkrkonoší. Dále zde budou novinky od Zuzany Oberthorové, Elišky Zradičkové, Květuše Burešové, Zuzany Muzikant Jeřábkové, Jiřího Vidláka, Zdeňka Zemana, Viktora Žuka i polského výtvarníka Pavla Lackiho. Úplnou novinku uvidíte od jeho krajana. Polský malíř Zbigniew Kopania speciálně pro tuto

výstavu namaloval sérii obrazů. Své překrásné olejomalby z jižních Čech přiveze Kateřina Ašenbrennerová a Irena Budweiserová přiveze své nejnovější mozaiky. Ivetu Brůnovou mi představila malířka Sylva Prchlíková a obrazy její kamarádky se mi natolik zalíbily, že budou právě na této výstavě. A samozřejmě i mnoho dalších, včetně šperkařek paní Novotné, Teubnerové a Hany Šebkové. Pochopitelně nebude chybět ani keramika manželů Čermákových, Nadjí Katernogy a Viktora Žuka. A mnoho, mnoho dalších. Celá výstava bude jako každý rok doplněná o krásné originální interiérové dekorace. Novinkou bude portugalská keramika značky Bordallo Pinheiro. Svícný, lampičky a lucerny k vánočním svátkům nezvratně patří, proto je najdete i na naší výstavě. A v neposlední řadě zde budou i originální ozdoby z holandských dílen.

Potěšte sebe nebo své blízké originálními dárky, nebo si zkrášlete interiér jen tak pro své potěšení. Jste srdečně vítáni ať už se sejdem na vernisáži, či kdykoli během celé výstavy. M.M.

Co se podávalo o štedrovečerní večeři?

Vždy si před vánočními svátky sepíšu nákupy. A každý rok si dávám předsevzetí, že letos, letos ve všem uberu. Že nebudu nakupovat jako šílená, vyvářet jako pro armádu a cukroví maximálně tři druhy. Zatím se mi to ještě nepovedlo. Vždy slyším, jak se v dnešní době přejídáme a jak jsou vánoční svátky

jen o nakupování a vaření. Pravdou je, že obrázek českých Vánoc, který se hojně prezentuje, vypadá trochu jinak.

Zasněžená dřevěná chaloupka, větvička ozdobená sušeným ovocem, kaše, chleba, ořechy. Děti se dělí o jablka a sušené ovoce. Takový byl venkov. Jak ale vypadala pražská štedrovečerní večeře v 18.–19. století? Co jsem našla, mi doslova vyrazilo dech. Jestli si myslíte, že se na Vánoce přejídáte, čtěte dál a budete úplně v klidu. Ještě pár chodů na večeri můžete přidat, začnete však trénovat již teď. Rybí polévka, bramborový salát, řízek, vinná klobása, kapr. U někoho jablečný závin, vánočka a cukroví. Zažitá novodobá tradice. Z pohledu kuchařky té doby však naprostá nicotnost.

Bratr Vojty Náprstka Ferdinand Fingerhut, sládek a majitel Černého pivovaru, v Praze na dnešním Karlově náměstí, si na jídlo potrpěl. Také vážil nějakých 150 kilo. Na Štědrý večer si dopřával: „kapra na černom s českým knedlíkem se zelím, na bílém víně dušeném, rybu na modro sulcovanou, salát z celeru a mrkve, vinným octem napájený, kompoty, vánočky, lívanečky tenké, pečené kaštiny a ořechy velké, české.“ Vedle tradičního kapra se v domácnostech podávaly také ústřice, omeletky s tvarohem, pivo, víno a punč. Novinář Servác Heller si nad přípravou štedrovečerní večeře v 19. století u známých lebedil: „V kuchyni ve hlubokých, mísám podobných pánvích, vařila se na plotně v octě, jinde ve sladkém pivě, všeho druhu zelenina s kořením, příprava na modrou a černou rybu. Opodál pekly se bělostné, malé lívanečky, které Tonča potírala višňovou nebo rybízovou zavařeninou a posypávala strouhaným tvarohem“. Lahodil mu pohled na nasekané kusy třeboňských kaprů, zlatou osmaženou housku i na hlemýžďí skořápky: „jež budou naplněny jemnou sekaninou z hlemýžďích tělíček a pstruhů z rosolu vyňatých, naprosto zjevná to předehra k pečení švábských hlemýžďů“. Večeře to zcela jistě byla náramná. Lidé se od stolu sotva odvalili.

Tak co ke štedrovečernímu menu přidat nějakou novinku od našich předků? Šťastné, štědré a veselé Vánoce. M.M.

Předvánoční dění

Zahájení „Velké vánoční výstavy“ ve čtvrtek 9.11.

V 17:00 hodin bude zahájena skupinová výstava s doprovodem Jana Bondry na flašinet.

Kurz akvarelu v sobotu

18.11. s malířkou Zuzanou Muzikant Jeřábkovou pod jejímž vedením se seznámíte s technikou, která není úplně jednoduchá, ačkoli to tak na první pohled může vypadat. Naučíte se pracovat s akvarelovými barvami a nakonec si vyrobíte vánoční přání. **Začátek v 10:00 hodin, konec je plánován na 14:00 hodin. Kurzovné je 1.100 Kč**

„Zpívání u betléma“ v sobotu 25.11.

v 16:00 hodin se již podruhé sejdem u betléma, kde budou Josef s Marií a malým Ježíškem. Již podruhé si zazpíváme s andělským sborem malých Soviček vánoční koledy známé i neznámé. Již podruhé se můžete zúčastnit soutěže o nejlepší vánoční cukroví. Letos se soutěží o nejlepší linecké a opět se bude soutěžit o hodnotné ceny. I letos si děti nazdobí naše domácí perníčky a i tentokrát se mohou převléknout do středověkých kostýmů a vyfotit se v betlému. Tento den také budou k dispozici vyplněná „Vánoční přání“, která můžete splnit právě vy. Program je na celé odpoledne a jste srdečně zváni.

Vánoční koncerty

Blížící se doba Vánoc je spjata s typickými vánočními koledami. Možná ale víte, že tyto specifické písničky, koledy, byly v dřívějších dobách provozovány zcela výhradně až v čase „koledy“. Tedy během svátků. Nikoho by tehdy nenapadlo zpívat je v době adventní. Vybrat si můžete ze dvou různých představení, která představí adventní písničky a koledy trochu jinak.

„Malé adventní roztomilosti“ v sobotu 2.12.

Od 19:00 hodin vás zvou na koncert „Malé adventní roztomilosti“ od dua našich úžasných přátel, šansoniérky Evy Kríz-Liřkové a jejího manžela Milana Dvořáka. Intimně laděný pořad bude čerpat z připravované knihy adventních zamyšlení Františka Novotného. Vstupné 300 Kč.

Vánoce od středověku po současnost ve čtvrtek 7.12.

od 19:00 hodin, vás pozvu na vystoupení hudebního dua ve složení Petr Opava a Andrea Šebek Procházková. Ti vám zpříjemní předvánoční čas dobovými adventními písničkami. Milovníci novodobé předvánoční atmosféry nebudou zklamáni, protože jsou připraveny i popěvky kolednické. Nebudou to však jen ty nejznámější, které si společně zazpíváte. Poslechnete si i ty méně známé, či úplně neznámé, regionální i zahraniční. Navíc zde zazní i jejich originální repertoár skladeb inspirovaných středověkými a renesančními tématy. Vstupné 300 Kč.

Splněná vánoční přání

Vánoce jsou příležitostí k dobrým skutkům, příležitostí potěšit blízké i neznámé lidi okolo nás. Právě to je tradiční újezdská akce „Splněná vánoční přání“. Pojďme společně tato přání plnit. Volná přání najdete v Zeleném Domě a pokud víte o někom, kdo by na něj měl nárok, doneste mu ho, pomozte vyplnit a přineste prosím zpět k nám. Pamatuje, že to může být třeba váš oblíbený soused, který je již v pokročilém věku nebo nějaké životní tísní.

Tato vyplněná přání je třeba doručit do pátku 24.11.

V sobotu 25.11. na předadventní akci „Zpívání u betléma“ si všichni zájemci mohou vyplněná přáníčka rozebrat a začít plnit. Zabalené dárečky je nutné pečlivě označit připnutým přáním, na kterém je jméno i informace, jak dárek předáme. První možností předání je velmi emotivní koncert našich Soviček se sborníkem Danielou Janoušovou a jejich hostem, v sobotu 16.12. Přijďte našim seniorům společně popřát a dopřát jim vědomí, že nejsou sami. Hosté, kteří si přijdou pro dárky mají samozřejmě vstupné zdarma. Všichni ostatní pak symbolické vstupné 50 Kč.

Ti, kteří se pro svůj věk, či zdravotní handicap nemohou zúčastnit koncertu, mohou dárky očekávat v neděli 17.12. Pro všechny, kdo se chtějí připojit a užít si neuvěřitelnou atmosféru platí, že se sejdem před Zeleným Domem v 16:00 hodin. Nezapomeňte lucerny a lampiony a hlavně dobré boty. Čeká nás opět pěkných pár kilometrů po újezdských adresách. Všechny malé zpěváčky, kteří s námi dojdou až do konce, bude opět čekat sladká odměna.

Bordallo Pinheiro

Portugalská keramika byla vždy označením pro originální a kvalitní keramiku. Raphael Pinheiro ji však povznesl na světovou úroveň. Byl jednou z nejvlivnějších osobností v portugalské kultuře

19. století. Keramická společnost, pojmenovaná po jeho zakladateli nabízí naprosto unikátní výrobky, které se stanou ozdobou a unikátním uměleckým předmětem v jakékoli domácnosti.

Společnost Bordallo Pinheiro používá techniky a postupy, které jsou několik století staré. Odkaz Raphaela se předával po generaci keramických umělců, neustále se přizpůsoboval novým trendům, avšak zachovával tradiční výrobní postupy a znalosti. Láska k detailům a netradiční kreativita, kterou se tato společnost vyznačuje, našla své vyznavače a sběratele po celém světě. V Portugalsku patří k dobrému jménu rodiny vlastnit některý kousek od této tradiční a velmi uznávané značky. Nyní máte příležitost zařadit se do velké rodiny majitelů keramiky Bordallo Pinheiro. Ať zvolíte vánoční servis, nebo vázu, pamatujte na to, že u jednoho kousku nezůstane.

Navázala jsem spolupráci s touto věhlasnou značkou, tudíž se s ní budete v Zeleném Domě pravidelně setkávat. K dispozici bude i katalog, ze kterého můžeme objednávat. Pokud máte rádi výjimečnost a originalitu, jste tu správně. Ráda vás seznámím s Bordallo Pinheiro. M.M.

Mistr staré Prahy

Léto se všemi svými rozmary je pryč a máme taďy podzim, přátelé. Je zbytečné ptát se „proč“, anebo zehrát na koloběh přírody brbláním „už zase“? Podzim je stejně krásný jako ostatní roční období a jako každé z nich má svá

specifika. Přináší klid a velkou dávku nostalgické krásy. A koho jiného vybrat za umělce, jemuž tentokrát věnujeme malou vzpomínku než muže, jehož dílo je bytostně spjata s touto roční dobou. Ano, Jakub Schikaneder je mistrem mlhavých podzimních večerů a zimních nocí, kde jako bychom tušili temná tajemství nočních zákoutí staré, pomalu zanikající Prahy.

Narodil se 27. února roku 1855 v Praze na Starém Městě v rodině celního úředníka. Otcem byl Karl Friedrich Schikaneder, matkou Leokadie, rozená Běhavá. V roce 1870 začal tehdy teprve patnáctiletý Jakub studovat malířství na pražské Akademii výtvarných umění. O jeho předpokladech ke studiu výtvarného umění svědčí, že v roce 1879 nazval soudobý časopis *Květy* tehdy čtyřlístkové Schikanedera „nejnadějším z akademiků“. Mezi jeho spolužáky patřil Mikoláš Aleš, František Ženíšek nebo pozdější profesor na pražské státní Uměleckoprůmyslové škole, Emanuel Krescenc Liška. Studia ukončil v roce 1878. Po roční vojenské službě odešel do Paříže a pak pokračoval ve studiu na mnichovské akademii u profesora Gabriela Maxe. Žil v Praze a v Mnichově, cestoval do Nizozemska, Švýcarska, Itálie, Francie a Německa. V roce 1890 navštívil světovou výstavu v Paříži. Schikaneder byl, podle dnešního vnímání, umělcem sociálního pohledu na tehdejší společnost. To ovšem patrně nebylo nosným projektem jeho vidění světa. Spíše tato témata patřila k jeho zálibě v lyrických motivech staropražských zákoutí, jejichž poetiku osudy převážně chudých lidí vhodně doplňovaly. O tom svědčí i mnohé názvy jeho děl. Obrazy s názvy *Žebračka*, *Mlékařka*, *V márnici* či *Utonulá* vypovídají o jeho tématech zcela jasně. Zimní podvečery, mlžné dny v prostředí staré Prahy, to byly náměty tehdejší německou a rakouskou společností velmi oblíbené a vyhledávané. O tom svědčí i názvy další série Schikanederových děl *Na Kampě*, *Pražská ulička v noci*, *Dům U Zelené žáby*, *Ungelt*.

O tom, že lukrativní zakázky provázely problémy a dobré konexe stejně jako dnes byly předpokladem úspěchu, svědčí i následující epizoda z umělcova života. V roce 1880 se spolu s E. K. Liškou zúčastnil soutěže na výzdobu Národního divadla. Jednalo se o vlysovou výzdobu královského lože s námětem Doba Přemyslovců, Doba Karla IV. a Doba Rudolfa II. Kompozici navrhl Schikaneder a barevné řešení Liška. Návrhy byly realizovány. I přestože je požár Národního divadla nezničil, byly nahrazeny pracemi Václava Brožíka. V roce 1884 se Jakub Schikaneder oženil s dcerou drážního úředníka, Emilíí Nevolnou, o rok později se stal asistentem v ateliéru svého spolužáka z akademie, F. Ženíška, na Uměleckoprůmyslové škole v Praze. V roce 1913 se stal členem Akademie věd a umění a do roku 1922 zastával funkci

profesora Uměleckoprůmyslové školy. Po ukončení pedagogické kariéry se opakovaně vracel na ostrov Helgoland v severním Německu. Zemřel 15. listopadu roku 1924 a je pochován na Vinohradském hřbitově, na oddělení II. v hrobě č. 49.

Ač skvělý malíř, patřil Jakub Schikaneder po dlouhá léta k méně známým českým malířům. Jeho tvorba krátce po posmrtné výstavě v roce 1926 upadla do zapomnění. Znovuobjevení se dočkal až v osmdesátých letech 20. století, kdy poezie jeho obrazů opět našla místo v lidských duších i galerijních prostorách. Zdeněk Zeman

Pražské vycházky

Protože je tohle číslo podzimní, předpokládám, že se vám daleko chutí nebude. Ale to se nám tentokrát hodí. Dnešní vycházka bude věnována vzpomínce na malíře Jakuba Schikanedera, tedy kousku staré Prahy, který jej tolikrát inspiroval. A nejen jeho, jak uvidíme dál.

Anežskou ulicí, ale taky Haštalskou, Ránsnovkou nebo ulicí Ve Stínadlech dojdete na Haštalské náměstí. Kostel svatého Haštala, který náměstí dominuje, je jediný zasvěcený tomuto patronovi zemědělců a pastýřů u nás. Kostel je gotický, podélný, s vysokou hranolovitou věží. V této podobě byl postaven ve 14. století na místě původního kostela románského. Právě v tomto kostele probíhal ve dnech 16. a 17.

února 2010 archeologický průzkum, jehož účelem bylo objevení ostatků sv. Anežky, tedy Anežky Přemyslovny, zakladatelky blízkého kláštera. Ostatky tehdy nalezeny nebyly, ale možná to jen nechtěla sama Anežka, která, alespoň dle církevních análů, byla nesmírně skromná a po světské slávě nebažící.

Oproti blízkému centru Starého Města působí Haštalské náměstí dojmem opuštěnosti a také trochou tajemna, zejména v podzimním večeru. A není divu. Kříže v mozaice chodníku připomínají hřbitov, který původně u kostela býval. Dodnes dochovaná je i malá budova bývalé kostnice s malovaným náhrobkem na stěně. Na rohu ulice „Ránsnovka“ stojí atypický dům s obloukovitě vyklenutou stěnou. Je to bývalý špitál řádu Křižovníků s červenou hvězdou. Jediného původního českého řádu a také jediného mužského řádu, který byl založen ženou, Svatou Anežkou Českou. Na náměstí stojící dům U Červeného kola byl postaven v 15. století jako součást farnosti u Anežského kláštera. V 19. století budovu užívala Hlavní pošta města Prahy jako stáje pro koně a garáže pro poštovní vozy. Ty se od ostatních vozů lišily právě červenými koly. Jedna z ulic ústících do Haštalského náměstí nese podivný název „Ve Stínadlech“. Podivný ovšem pouze pro toho, kdo nečetl v tom správném věku knihy Jaroslava Foglara. Ulice, původně bezejmenná, byla u příležitosti 100. výročí spisovatelova narození pojmenována názvem častého dějiště Foglarových románů. A hned vedle máme „Ránsnovku“. Ulice patří mezi nejstarší komunikace Starého Města. Je dlouhá cca 220 m. Název ulice je odvozen od domu stejného názvu, paradoxně ale ležícího v sousední ulici *Za Haštalem* (čp. 785), který vlastnil hejtmán Strahovského kláštera Jan Ránsný z Rásnova. Klikatá ulička byla kdysi i oblíbeným místem přepadení. V dnešní době, zdá se, je spíše oblíbeným místem sprejerů toužících po zviditelnění. V Rásnovce stojí i jeden ze tří chráněných stromů, které se nacházejí na Starém Městě pražském. Je to dub v Rásnovce, jehož stáří se odhaduje na 200 let. Obvod kmene má přibližně tři metry. Kupodivu s ohledem na minimum místa se mu daří poměrně dobře. Je namístě citovat znalce staré Prahy, Vojtěcha Volavku, který ve své knize „Pouť Prahou“ píše: „Trefně řečeno, jsou to místa jako zakletá. Ruiny krásného, královskou princeznou založeného kláštera zde nezarostly trávou a nespojily se s přírodou. Jejich romantičnost je jiná. Zarostly kdysi lidskou chudobou a spojily se s prašivými omítkami a vlhkými zdmi svého okolí“.

Nuže přátelé, budme rádi, že v naší době okolí Haštala už nebude odpor a hrůza, ale naopak spíše nostalgii a vzpomínku na poezii starých časů. A mistr Schikaneder? Právě v takových uličkách jaké jsou v okolí Haštalského náměstí hledal a nalézal svou inspiraci. A to je pro dnešek všechno. A teď někam do tepla, příležitostí najdete v blízkém okolí dost. A při skleničce něčeho na zahřátí můžete vzpomenout na Přemyslovce, Anežku, křižovníky, mistra malíře i mistra spisovatele. Tak na zdraví. Zdeněk Zeman